

Henry Steel Olcott.

Sunnuntaina helmikuun 17 p:nä Teosofisen Seuran presidenttiperustaja muutti siihen maailmaan, jossa ei ole vanhuutta eikä väsymystä, ei sairautta eikä ulkonaisia esteitä sille, joka tahtoo tehdä työtä teosofian puolesta, auttamalla ihmisiä, eläviä ja kuolleita ymmärtämään mitä elämä on – siihen maailmaan, jossa opetuslapsi saa olla välittömässä yhteydessä niiden Mestariensa kanssa, joita hän ruumiissaan eläen on oppinut rakastamaan ja palvelemaan. Mikä ilo ja riemu H. S. O:lle, kun hänen vanha ystävänsä ja taistelukumppaninsa Helena Blavatsky otti hänet nyt tervetulleena vastaan kuoleman tuonpuoleiseen valtakuntaan! Ja kuinka juhlallinen itse kuolema, kun ne korkeat olennot, ne Opettajat, jotka olivat ohjanneet sekä H. P. B:n että H. S. O:n askeleita totuuden palveluksessa, tulivat uskollisen palvelijansa vuoteen ääreen!

Monta kertaa oli kaksi Mestaria läsnä Olcottin sairashuoneessa. Muut läsnäolijat näkivät heidät, kuuluivat heidän puhuvan, saivat heitä kosketella. He antoivat neuvoja Olcottille teosofisissa asioissa, vastasivat yksityisiin kysymyksiin ja sanoivat toivovansa, että Annie Besant tulisi Seuran presidentiksi Olcottin jälkeen. He pyysivät myös, että Olcott ilmoittaisi Seuralle, että Mestarit ennen kaikkea katsovat meidän hyvään tahtoomme ja uskollisuuteemme, että täydellisyys tulee karman koulussa; sentähden menettelemme epäviisaasti, jos etsimme vikoja veljissämme ja tuomitsemme toisiamme. Tämän johdosta Olcott julkaisi tammikuun 13 p:nä seuraavan välittömästi hänen kauttansa tulleen sanoman Mestareilta:

„Ne jotka uskovat, että meitä on olemassa ja että me seisomme Teosofisen Liikkeen takana, sekä että me edeskinpäin aiomme sitä käyttää välikappaleena ihmiskunnan kohottamiseksi, tietäkööt, että välistä olemme pakotetut käyttämään työssämme epätäydellisiä välikappaleita (täydellisten puutteessa); lakatkaa sentähden rähisemästä ja riitelemästä ja herättämästä häiriötä Veljeisyhteudessa, jonka voima siten heikkenee; vaan työskennelkää sopusoinnussa, jotta teistä tulisi hyviä välikappaleita meidän avuksemme, sen sijaan että häiritsette meidän työtämme. Me jotka olemme Teosofisen Liikkeen takana emme aina kykene ehkäisemään niitä iskuja ja häiriöitä, joiden välttämättä täytyy syntyä yksityisten jäsenten Karman takia; mutta te voitte meitä suuresti auttaa kieltäytymällä ottamasta osaa semmoisiin häiriöihin ja elämällä uskollisena Teosofian korkeimmille ihanteille. Jos mikään tapahtuma aikaansaisi näemmäistä vääryyttä, luottakaa Lakiin, joka ei koskaan jätä asioita oikaisematta. Älkää syöskö umpimähkään taisteluun älkää ottako osaa erimielisyyksiin! Pysykää yhdessä veljellisessä rakkaudessa, koska olette osa Suuresta Yleisestä Itsestä. Ettekö pyri itseänne vastaan? Eivätkö veljenne synnit ole omiamme? Rauha olkoon kanssanne! Luottakaa meihin.“

Eversti Olcott oli kuollessaan 75 ikävuodellaan. Hänen elämäkertansa julkaisemme erityisenä kirjasena, joka pian valmistuu.